

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 594

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 august 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 374 din 26 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2, art. 4, art. 6—9, art. 12, art. 14 și art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	2—4	655.	— Hotărâre pentru transmiterea unei părți din imobilul „Palatul Parlamentului”, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Culturii în administrarea Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, precum și pentru modificarea art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 625/2005 privind reorganizarea Muzeului Costumelor Populare din România
Decizia nr. 376 din 26 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 647 alin. (3), art. 649 alin. (1) lit. b) și ale art. 652 din Codul civil....	5—7	659.	— Hotărâre privind organizarea de către Ministerul Educației Naționale, prin Institutul Limbii Române, a Conferinței anuale „Limba română în lume”, în perioada 9—13 octombrie 2014, la Arizona State University, Statele Unite ale Americii
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
642. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ungariei privind legăturile rutiere peste frontiera de stat româno-ungară, semnat la București la 24 iulie 2014	8		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
Acord între Guvernul României și Guvernul Ungariei privind legăturile rutiere peste frontiera de stat româno-ungară	8—9	3.975.	— Ordin al ministrului educației naționale privind înființarea Centrului Județean de Excelență Dolj
651. — Hotărâre privind transmiterea unor părți de imobile din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Sibiu și pentru actualizarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	10—12	3.976.	— Ordin al ministrului educației naționale privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.074/2012 privind aprobarea componenței Comisiei specializate de acreditare a furnizorilor de formare continuă și a programelor de formare oferite de aceștia

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 374

din 26 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2, art. 4, art. 6—9, art. 12, art. 14 și art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2, art. 4, art. 6—9, art. 12, art. 14 și art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din comuna Rebra, județul Bistrița-Năsăud în Dosarul nr. 2.836/265/2012/a1 al Judecătoriei Suceava — și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 55D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și menționează deciziile Curții Constituționale nr. 426 din 24 octombrie 2013, nr. 1.098 din 21 septembrie 2010 și nr. 221 din 9 mai 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.836/265/2012/a1, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2, art. 4, art. 6—9, art. 12, art. 14 și art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.**

5. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din comuna Rebra, județul Bistrița-Năsăud, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare formulate împotriva încheierii civile prin care s-a respins cererea de acordare a ajutorului public judiciar.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile de lege criticate îngrădesc dreptul unei persoane juridice, ca parte într-un proces, de a fi asistată de un apărător desemnat din oficiu, având în vedere că aceasta se află în imposibilitate de a plăti onorariul unui avocat datorită popririi conturilor de către Agenția Națională de Administrare Fiscală. De asemenea, apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 a fost emisă fără a exista o situație extraordinară și împotriva legii de abilitate a Guvernului de a emite ordonanțe.

7. **Judecătoria Suceava** consideră că dispozițiile legale criticate sunt conforme cu prevederile Legii fundamentale. Astfel, instanța apreciază că dreptul la apărare prevăzut la art. 24 alin. (2) din Constituție se exercită de părțile procesului

civil în condițiile și în limitele prevăzute de lege referitoare la reprezentarea și asistarea persoanelor fizice și a persoanelor juridice. De asemenea, susține că asistența judiciară din oficiu a fost reglementată de către legiuitor ca un mijloc de sprijin al persoanelor fizice cu o situație materială precară, dar care nu vizează și persoanele juridice care se confruntă cu probleme financiare.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 2, art. 4, art. 6—9, art. 12, art. 14 și art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008, având următorul conținut:

— Art. 1: *„Ajutorul public judiciar reprezintă acea formă de asistență acordată de stat care are ca scop asigurarea dreptului la un proces echitabil și garantarea accesului egal la actul de justiție, pentru realizarea unor drepturi sau interese legitime pe cale judiciară, inclusiv pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești sau a altor titluri executorii.”;*

— Art. 2: *„(1) Prezenta ordonanță de urgență este aplicabilă în toate cazurile în care se solicită ajutor public judiciar în fața instanțelor judecătorești sau a altor autorități cu atribuții jurisdicționale române de către orice persoană fizică având domiciliul sau reședința obișnuită în România sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene.*

(2) Pentru a determina dacă solicitantul are domiciliul pe teritoriul României se aplică legea română. În cazul în care solicitantul nu are domiciliul pe teritoriul României, pentru a se stabili dacă acesta are domiciliul pe teritoriul unui alt stat membru se aplică legea statului membru în cauză.

(3) Stabilirea domiciliului sau a reședinței obișnuite se determină în funcție de data depunerii cererii de ajutor public judiciar.”;

— Art. 4: *„Poate solicita acordarea ajutorului public judiciar, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, orice persoană fizică, în situația în care nu poate face față cheltuielilor unui*

proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție, fără a pune în pericol întreținerea sa ori a familiei sale.”;

— Art. 6: „Ajutorul public judiciar se poate acorda în următoarele forme:

a) plata onorariului pentru asigurarea reprezentării, asistenței juridice și, după caz, a apărării, printr-un avocat numit sau ales, pentru realizarea sau ocrotirea unui drept ori interes legitim în justiție sau pentru prevenirea unui litigiu, denumită în continuare asistență prin avocat;

b) plata expertului, traducătorului sau interpretului folosit în cursul procesului, cu încuviințarea instanței sau a autorității cu atribuții jurisdicționale, dacă această plată incumbă, potrivit legii, celui ce solicită ajutorul public judiciar;

c) plata onorariului executorului judecătoresc;

d) scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări de la plata taxelor judiciare prevăzute de lege, inclusiv a celor datorate în faza de executare silită.”;

— Art. 7: „Ajutorul public judiciar se poate acorda, separat sau cumulat, în oricare dintre formele prevăzute la art. 6. Valoarea ajutorului public judiciar acordat, separat sau cumulat, în oricare dintre formele prevăzute la art. 6 lit. a)—c), nu poate depăși, în cursul unei perioade de un an, suma maximă echivalentă cu 10 salarii minime brute pe țară la nivelul anului în care a fost formulată cererea de acordare.”;

— Art. 8: „(1) Beneficiară de ajutor public judiciar în formele prevăzute la art. 6 persoanele al căror venit mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 300 lei. În acest caz, sumele care constituie ajutor public judiciar se avansează în întregime de către stat.

(2) Dacă venitul mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 600 lei, sumele de bani care constituie ajutor public judiciar se avansează de către stat în proporție de 50%.

(3) Ajutorul public judiciar se poate acorda și în alte situații, proporțional cu nevoile solicitantului, în cazul în care costurile certe sau estimate ale procesului sunt de natură să îi limiteze accesul efectiv la justiție, inclusiv din cauza diferențelor de cost al vieții dintre statul membru în care acesta își are domiciliul sau reședința obișnuită și cel din România.”;

— Art. 9: „La stabilirea venitului se iau în calcul orice venituri periodice, precum salarii, indemnizații, onorarii, rente, chirii, profit din activități comerciale sau dintr-o activitate independentă și altele asemenea, precum și sumele datorate în mod periodic, cum ar fi chiriile și obligațiile de întreținere.”;

— Art. 12: „(1) Ajutorul public judiciar se acordă oricând în cursul judecății, de la data formulării cererii de către persoana interesată, și se menține pe tot parcursul etapei procesuale în care a fost solicitat.

(2) Cererea pentru acordarea ajutorului public judiciar este scutită de taxă de timbru.”;

— Art. 14: „(1) Cererea pentru acordarea ajutorului public judiciar se formulează în scris și va cuprinde mențiuni privind obiectul și natura procesului pentru care se solicită ajutorul public judiciar, identitatea, codul numeric personal, domiciliul și starea materială a solicitantului și a familiei sale, atașându-se înscrisuri doveditoare ale veniturilor acestuia și ale familiei sale, precum și dovezi cu privire la obligațiile de întreținere sau de plată. Cererea va fi însoțită și de o declarație pe propria răspundere a solicitantului în sensul de a preciza dacă în cursul ultimelor 12 luni a mai beneficiat de ajutor public judiciar, în ce formă, pentru ce cauză, precum și cuantumul acestui ajutor.

(2) La primirea cererii pentru acordarea ajutorului public judiciar solicitantului i se va pune în vedere faptul că, în cazul pierderii procesului, cheltuielile de judecată ale celeilalte părți vor fi în sarcina sa, precum și posibilitatea restituirii sumelor primite cu titlu de ajutor public judiciar în cazul prevăzut la art. 17 alin. (2).

(3) Instanța poate solicita orice lămuriri și dovezi părților sau informații scrise autorităților competente.”

— Art. 16: „(1) Ajutorul public judiciar poate fi refuzat când este solicitat abuziv, când costul său estimat este disproporționat față de valoarea obiectului cauzei, precum și atunci când acordarea ajutorului public judiciar nu se solicită pentru apărarea unui interes legitim ori se solicită pentru o acțiune care contravine ordinii publice sau celei constituționale.

(2) Dacă cererea pentru a cărei soluționare se solicită ajutor public judiciar face parte din categoria celor care pot fi supuse medierii sau altor proceduri alternative de soluționare, cererea de ajutor public judiciar poate fi respinsă, dacă se dovedește că solicitantul ajutorului public judiciar a refuzat anterior începerii procesului să urmeze o asemenea procedură.

(3) Ajutorul public judiciar poate fi refuzat atunci când solicitantul pretinde despăgubiri pentru atingeri aduse imaginii, onoarei sau reputației sale, în condițiile în care acesta nu a suferit vreun prejudiciu material, precum și în cazul în care cererea decurge din activitatea comercială sau dintr-o activitate independentă desfășurată de solicitant.”

12. În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și art. 115 referitor la delegarea legislativă.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea reține că, în ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 115, din perspectiva inexistenței situației extraordinare și a nemotivării urgenței adoptării ordonanței de urgență, instanța de contencios constituțional a statuat că pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Astfel, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, Curtea a reținut implicațiile deosebirii terminologice dintre noțiunea de „caz excepțional”, utilizat în concepția art. 114 alin. (4) din Constituție anterior revizuirii, și cea de „situație extraordinară”, arătând că, deși diferența dintre cei doi termeni, din punctul de vedere al gradului de abatere de la obișnuit sau comun căruia îi dau expresie, este evidentă, același legiuitor a simțit nevoia să o pună la adăpost de orice interpretare de natură să minimalizeze o atare diferență, prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”, consacrand, astfel, în terminis imperativul urgenței reglementării.

14. Prin aceleași decizii, Curtea a reamintit jurisprudența sa pronunțată anterior revizuirii Legii fundamentale și a precizat că de esența cazului excepțional este caracterul său obiectiv, în sensul că „existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență” (Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998).

15. Raportat la cauza de față, Curtea observă că Guvernul a motivat urgența ca fiind determinată de:

— obligația transpunerii Directivei Consiliului Uniunii Europene 2003/8/CE privind îmbunătățirea accesului la justiție în cazul litigiilor transfrontaliere, prin stabilirea de reguli minimale comune referitoare la asistența judiciară acordată în cadrul acestor categorii de cauze;

— standardele minime pentru ca sistemul de asistență judiciară să fie considerat ca asigurând un acces efectiv la justiție cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, iar preluarea acestor standarde în plan legislativ presupune crearea unor condiții cel puțin identice în plan intern, pentru a nu conduce la apariția unor discriminări între proprii cetățeni și cetățenii celorlalte state membre ori persoane care au domiciliul ori reședința obișnuită pe teritoriul unui stat membru și care ar

solicita asistență judiciară în fața instanțelor sau a altor autorități cu atribuții jurisdicționale române;

— de faptul că accesul la justiție — expresie a principiilor democratice într-un stat de drept și a supremației legii — trebuie să fie efectiv, iar costurile unei proceduri judiciare nu trebuie să constituie o piedică în încercarea de a apela la justiție pentru realizarea sau apărarea unui drept, justificând, în anumite situații și condiții, susținerea din partea statului, din resurse financiare publice.

16. Având în vedere jurisprudența cu privire la art. 115 alin. (4) din Constituție la care s-a făcut referire mai sus, precum și motivele invocate de Guvern, considerăm că există o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului care a stat la baza adoptării ordonanței de urgență criticate. Pentru aceste motive, Curtea apreciază că reglementarea criticată îndeplinește exigentele urgenței prevăzute în art. 115 alin. (4) din Constituție.

17. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege ce formează obiectul prezentei cauze, respingând excepțiile de neconstituționalitate prin Decizia nr. 103 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 23 aprilie 2014, Decizia nr. 16 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 18 februarie 2014, Decizia nr. 426 din 24 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 15 noiembrie 2013, și Decizia nr. 221 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 11 iulie 2013.

18. Astfel, prin Decizia nr. 426 din 24 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 15 noiembrie 2013, Curtea a reținut că prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008, ajutorul public judiciar în materie civilă este un sprijin acordat de stat pentru persoanele fizice care sunt sau care urmează să devină parte într-un litigiu aflat pe rolul instanțelor române sau al altor autorități cu atribuții jurisdicționale române ca un mijloc de a permite tuturor persoanelor un acces efectiv la justiție. Prin urmare, legiuitorul și-a propus să reglementeze instituția ajutorului public judiciar în materie civilă ca o formă de asistență acordată de stat în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil și garantării accesului egal la actul de justiție, pentru realizarea unor drepturi sau interese legitime pe cale judiciară, inclusiv pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești sau a altor titluri executorii.

19. Prin reglementarea cadrului legal al ajutorului public judiciar se urmărește asigurarea efectivității dreptului de acces

la justiție, prin stabilirea unor minime și rezonabile condiții. S-a arătat, de exemplu, prin Decizia nr. 264 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 30 martie 2009, că stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuiri echitabile a ajutorului în formele prevăzute la art. 6 din ordonanța de urgență, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de susținere din partea statului și l-ar solicita, fără a se îngreși în acest mod accesul efectiv la justiție.

20. De asemenea, prin Decizia nr. 221 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 11 iulie 2013, Curtea, reiterând jurisprudența sa, a reținut că în nicio situație o persoană juridică nu poate fi beneficiara ajutorului. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea a arătat, prin deciziile amintite, că dispozițiile legale supuse controlului, potrivit cărora numai persoanele fizice pot solicita acordarea ajutorului public judiciar, reprezintă opțiunea legiuitorului român, în concordanță cu transpunerea, în dreptul intern, a prevederilor Directivei 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 26 din 31 ianuarie 2003, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă. Așa fiind, Curtea a constatat că reglementările criticate nu conțin norme de natură să îngreșească accesul liber la justiție și să afecteze echitabilitatea procesului, fiind conforme scopului stabilit de Directiva 2003/8/CE și fiind, totodată, în deplină concordanță cu normele constituționale sau convenționale invocate. Totodată, chiar dacă au calitatea de părți în cadrul unui litigiu, persoanele juridice și cele fizice nu se pot compara sub aspectul situației juridice în care se află. Pe de altă parte, art. 4 din Constituție, stabilind criteriile de discriminare, printre care și cel de avere, se referă la cetățenii României, deci la categoria persoanelor fizice, și nu juridice. De aceea, rațiunea întregului act normativ criticat constă în înlesnirea accesului la justiție al cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția pronunțată în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din comuna Rebra, județul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 2.836/265/2012/a1 al Judecătoriei Suceava și constată că dispozițiile art. 1, art. 2, art. 4, art. 6—9, art. 12, art. 14 și art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Suceava și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 376

din 26 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 647 alin. (3), art. 649 alin. (1) lit. b) și ale art. 652 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 647 alin. (3), art. 649 alin. (1) lit. b) și ale art. 652 din Codul civil, excepție ridicată de Ileana Rai în Dosarul nr. 17.048/303/2012 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 80D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorul excepției de neconstituționalitate a depus note suplimentare explicative prin care arată că respingerea de către Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a cererii de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 3 lit. c) și art. 45 alin. (3) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, pe motiv că aceste dispoziții legale nu au legătură cu soluționarea cauzei, nefiind îndeplinită cerința prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, s-a făcut în mod nelegal. Totodată, susține admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor din Codul civil, excepție cu care a fost sesizată Curtea Constituțională.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că dispozițiile legale criticate stabilesc care sunt părțile comune din clădire și modul cum se suportă cheltuielile de întreținere a acestora. Asociațiile de proprietari au fost create în vederea realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a clădirilor cu mai multe apartamente, luându-se în seamă interesele locatarilor, legate de realizarea unei bune conviețuirii, inclusiv pentru stabilirea costurilor și a cheltuielilor comune, a repartizării lor pe fiecare locatar, a reparațiilor și amenajărilor necesare. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.117 din 8 septembrie 2011. În continuare, arată că dreptul de proprietate privată consacrat de art. 44 din Constituție nu trebuie absolutizat,

legiuitorul fiind în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. Totodată, apreciază că susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate privesc mai mult modificarea și aplicarea legii, ceea ce atrage respingerea ca inadmisibilă a excepției, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 124R din 22 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 17.048/303/2012, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 647 alin. (3), art. 649 alin. (1) lit. b) și art. 652 din Codul civil**, excepție ridicată de Ileana Rai într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile pronunțate de Judecătoria Sectorului 6 București prin care a fost obligată la plata unei sume reprezentând cheltuieli de întreținere — fond de reparații restante (reparația ascensorului). În fața instanței de recurs, respectiv Tribunalul București — Secția a III-a civilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale a fost respinsă prin încheiere, împotriva căreia autoarea excepției a formulat recurs, în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, care a fost admis în parte de Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, reținând sesizarea Curții Constituționale cu dispozițiile legale din Codul civil criticate de autoarea excepției și respingând cererea de sesizare în privința art. 3 lit. e) și art. 45 alin. (3) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și art. 35, art. 44 alin. (1) și art. 45 din Normele metodologice din 19 decembrie 2007 de aplicare a Legii nr. 230/2007 aprobate prin hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile art. 647 alin. (3) și art. 652 din Codul civil sunt neconstituționale, deoarece nu se corelează obligațiile de plată în cadrul asociației de proprietari, în cazul folosirii părților comune, cu suprafața reprezentând cotele indivize din suprafața utilă. Referitor la dispozițiile art. 649 alin. (1) lit. b) din Codul civil, susține că sunt neconstituționale întrucât o categorie de cetățeni minoritari au obligația să participe la cheltuielile privind ascensorul. Astfel, este încălcat dreptul de proprietate al cetățenilor care nu folosesc ascensorul și care locuiesc la etajele inferioare ale imobilului. În reglementarea art. 649 alin. (1) lit. b) din Codul civil ascensorul este enumerat alături de alte elemente, precum fundația, scări, holuri, structură de rezistență, acoperiș, care prin natura lor sunt indispensabile, în lipsa cărora o clădire nu ar putea exista sau

nu ar putea să-și îndeplinească rolul funcțional. Având în vedere că ascensorul este un mijloc de transport și nu o cale de acces, nefiind un element indispensabil, consideră că ascensorul ar fi trebuit enunțat la alin. (2) al art. 649 alături de coșurile de fum, uscătorile, spălătoriile, care sunt considerate părți comune exclusiv pentru coproprietarii care utilizează aceste utilități în conformitate cu proiectul clădirii. Astfel, ascensorul ar trebui considerat parte comună exclusivă pentru coproprietarii care utilizează acest mijloc de transport.

7. Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În ceea ce privește critica adusă art. 649 alin. (1) lit. b) din Codul civil apreciază că susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate raportate la art. 16 și 44 din Constituție sunt făcute din perspectiva propriei interpretări, fiind, în realitate, nemulțumită de modul de calcul și de repartizare a cheltuielilor ocazionate de reparația ascensorului. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 647 alin. (3) și art. 652 din Codul civil, apreciază că aceasta nu poate fi susținută, deoarece stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, iar alin. (7) al art. 44 din Constituție prevede că dreptul de proprietate obligă și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului, aspect care include și plata cheltuielilor pentru întreținerea și conservarea bunului comun proporțional cu cota-parte din drept a fiecărui coproprietar. În plus, dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal, fără discriminări pe criterii arbitrare, tuturor coproprietarilor unui bun comun, care au obligația de a contribui la plata cheltuielilor de întreținere a acestuia proporțional cu cota-parte din drept a fiecărui coproprietar.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 647 alin. (3), art. 649 alin. (1) pct. b) și art. 652 din Codul civil, texte de lege care au următorul cuprins:

— Art. 647 alin. (3): „(3) *Cheltuielile pentru întreținerea și conservarea bunului comun se suportă în mod proporțional cu cota-parte din drept a fiecărui coproprietar. Când bunul comun are caracter accesoriu, în absența unei convenții contrare, cota-*

parte din drept a fiecărui coproprietar se stabilește în funcție de întinderea bunului principal.”;

— Art. 649 alin. (1) pct. b): „(1) *Sunt considerate părți comune, în măsura în care prin lege ori prin act juridic nu se prevede altfel: [...] b) fundația, curtea interioară, structura, structura de rezistență, pereții perimetrali și despărțitori dintre proprietăți și/sau spațiile comune, acoperișul, terasele, scările și casa scârilor, holurile, pivnițele și subsolurile necompartimentate, rezervoarele de apă, centralele termice proprii și ascensoarele;*”;

— Art. 652 — *Stabilirea cotelor-părți: „În lipsa unei stipulații contrare existente în titlurile de proprietate, cotele-părți se stabilesc prin raportarea suprafeței utile a fiecărui spațiu locativ la totalul suprafeței utile a spațiilor locative din clădire.*”.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile din Constituție ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În fine, mai invocă, prin prisma art. 16 și 20 din Constituție, art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție privind interzicerea generală a discriminării.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, sub aspectul criticii aduse art. 649 alin. (1) lit. b) din Codul civil considerat a fi neconstituțional, întrucât, pe de o parte, încalcă dreptul de proprietate al locatarilor de la etajele inferioare ale imobilului care nu folosesc ascensorul, dar au obligația să participe la cheltuielile ocazionate cu întreținerea acestuia, iar, pe de altă parte, ascensorul ar fi trebuit enunțat la alin. (2) al art. 649 pentru a putea fi considerat parte comună exclusivă pentru coproprietarii care utilizează acest „mijloc de transport” alături de alte părți comune considerate ca atare exclusiv pentru coproprietarii care utilizează aceste utilități (coșurile de fum, uscătorile, spălătoriile) în conformitate cu proiectul clădirii, Curtea urmează să respingă critica ca inadmisibilă, deoarece autoarea excepției de neconstituționalitate solicită, în realitate, modificarea soluției legislative, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale. Pe de altă parte, criticile privesc aplicarea și interpretarea legii, autoarea fiind nemulțumită de modul de calcul și repartizare a cheltuielilor privind ascensorul, care, de asemenea, excedează competenței Curții Constituționale.

15. Referitor la critica privind art. 647 alin. (3) și art. 652 din Codul civil potrivit căreia aceste dispoziții legale sunt neconstituționale deoarece nu se corelează obligațiile de plată în cadrul asociației de proprietari, în cazul folosirii părților comune, cu suprafața reprezentând cotele indivize din suprafața utilă, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută. Art. 647 alin. (3), cuprins în Cartea a III-a — *Despre bunuri*, Titlul II — *Proprietatea privată*, Capitolul IV — *Proprietatea comună*, Secțiunea a 3-a — *Coproprietatea forțată*, Subsecțiunea 1 — *Dispoziții comune* din Codul civil, reglementează obligația fiecărui coproprietar de a suporta, în mod proporțional cu cota-parte indiviză, cheltuielile pentru întreținerea și conservarea

bunului comun. Stabilirea cheltuielilor pentru întreținerea și conservarea unui bun comun, respectiv suportarea proporțională a cheltuielilor, se face prin raportare la întinderea cotei-părți ce revine fiecărui proprietar, iar în situația în care bunul comun are caracter accesoriu, cota-parte se stabilește prin raportare la întinderea bunului principal. Art. 652, cuprins în Secțiunea a 3-a — *Coproprietatea forțată*, Subsecțiunea a 2-a — *Coproprietatea asupra părților comune din clădirile cu mai multe etaje sau apartamente*, pct. I — *Părțile comune* din Codul civil, prevede modul în care se stabilesc cotele-părți din imobil prin raportarea suprafeței utile din imobil la totalul suprafețelor utile a spațiilor locative din clădiri. Din textul legal rezultă că cotele-părți pot fi stabilite prin actele juridice de dobândire a dreptului de proprietate asupra bunurilor principale, respectiv titlurile de proprietate. Dacă aceste titluri de proprietate nu stipulează nimic referitor la mărirea cotelor-părți din dreptul de proprietate asupra părților comune din imobil, acestea se stabilesc prin raportarea suprafeței utile a fiecărui spațiu locativ la totalul suprafeței utile a spațiilor locative din clădire. Astfel, art. 652 din Codul civil reprezintă o aplicare particulară a soluției legislative a art. 647 alin. (3) teza a doua din Codul civil potrivit căreia, „când bunul comun are caracter accesoriu, în absența unei convenții contrare, cota-parte din drept a fiecărui coproprietar se stabilește în funcție de întinderea bunului principal”.

16. Din punct de vedere al regimului juridic, proprietatea comună pe cote-părți se împarte în coproprietate obișnuită și temporară și coproprietate forțată și perpetuă. Referitor la cazul coproprietății forțate asupra dotărilor și utilităților comune dintr-un imobil cu mai multe locuințe, incident în prezenta speță fiind ascensorul, Curtea constată că, potrivit art. 3 lit. c) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, obiectul proprietății comune forțate îl constituie toate părțile dintr-un condominiu care nu sunt apartamente sau spații cu altă destinație decât

aceea de locuință. Și prevederile art. 649 din Codul civil menționează părțile comune care fac obiectul coproprietății forțate din clădirile cu mai multe etaje sau apartamente.

17. Potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, reglementarea legală, în sine, nu relevă nicio contradicție cu textele constituționale de referință. De altfel, art. 44 alin. (7) din Constituție prevede că „dreptul de proprietate obligă [...] și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului”. Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este, așadar, competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, Curtea reține că, prin reglementările deduse controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

18. Nici invocarea încălcării art. 16 din Constituție nu poate fi reținută, normele legale criticate aplicându-se tuturor coproprietarilor unui bun comun, care au obligația de a contribui la plata cheltuielilor de întreținere a acestuia proporțional cu cota-parte din drept a fiecărui coproprietar.

19. În fine, Curtea nu se poate pronunța asupra constituționalității art. 3 lit. e) și art. 45 alin. (3) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, din moment ce în mod expres instanța de judecată, în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale, excepția fiind inadmisibilă. Totodată, ridicarea direct în fața Curții Constituționale a excepției de neconstituționalitate nu este posibilă, aceasta invocându-se numai în fața instanței de judecată.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 649 alin. (1) lit. b) din Codul civil, excepție ridicată de Ileana Rai în Dosarul nr. 17.048/303/2012 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că prevederile art. 647 alin. (3) și art. 652 din Codul civil sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 26 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ungariei privind legăturile rutiere peste frontiera de stat româno-ungară, semnat la București la 24 iulie 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Ungariei privind legăturile rutiere peste frontiera de stat româno-ungară, semnat la București la 24 iulie 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean

București, 31 iulie 2014.
Nr. 642.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Ungariei privind legăturile rutiere peste frontiera de stat româno-ungară

Guvernul României și Guvernul Ungariei (denumite în continuare *părți contractante*), având în vedere principiile fundamentale ale Uniunii Europene cu privire la libera circulație a persoanelor, serviciilor, mărfurilor și capitalurilor, în dorința de a întări relațiile de bună vecinătate și prietenie între România și Ungaria, având în vedere relațiile de cooperare între unitățile administrativ-teritoriale situate de o parte și de alta a frontierei de stat româno-ungare și cerințele de dezvoltare a acestora, luând în considerare importanța dezvoltării turismului internațional, a comerțului și transporturilor, precum și a cooperării economice transfrontaliere, convin asupra următoarelor:

ARTICOLUL 1

(1) Părțile contractante convin cu privire la facilitarea realizării legăturilor rutiere care traversează frontiera de stat româno-ungară, enumerate în anexa care constituie parte integrantă a prezentului acord.

(2) Părțile contractante convin cu privire la caracterul traficului desfășurat prin legăturile rutiere care traversează frontiera de stat româno-ungară, în conformitate cu anexa care constituie parte integrantă a prezentului acord.

(3) Realizarea conexiunilor între autostrăzi, drumuri naționale în România și drumuri expres în Ungaria, precum și a podurilor de frontieră cu o structură de peste 30 de metri lungime se va conveni prin acord separat.

ARTICOLUL 2

Pe teritoriul statului fiecărei părți contractante, dezvoltarea, fără modificarea rangului/categoriei, și întreținerea legăturilor rutiere care fac obiectul prezentului acord se va realiza de către autoritățile care le au în administrare, cu respectarea

prevederilor legale și a standardelor tehnice aplicabile pe teritoriul statului părții contractante respective.

ARTICOLUL 3

Părțile contractante se vor informa în scris pe cale diplomatică privind autoritățile desemnate pentru monitorizarea implementării prezentului acord.

ARTICOLUL 4

(1) Realizarea de legături rutiere peste frontiera de stat nu modifică traseul liniei frontierei de stat.

(2) Înaintea începerii oricăror lucrări pe teritoriul statului părții contractante respective, pe o distanță de la linia frontierei de stat determinată conform legislației naționale, se va obține avizul autorităților competente în conformitate cu legislația aplicabilă.

ARTICOLUL 5

(1) Liberul acces al persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor și altor bunuri peste frontiera de stat româno-ungară pe aceste legături transfrontaliere se va face de la data aplicării

în totalitate de către România a acquis-ului Schengen sau ocazional, cu aprobarea prealabilă a autorităților competente.

(2) Până la data aplicării în totalitate de către România a acquis-ului Schengen, drumurile din anexă pe care nu sunt deschise puncte de trecere a frontierei, acolo unde traversează frontiera de stat, vor fi prevăzute de către autoritățile competente cu bariere și obstacole pe teritoriul ambelor state, iar trecerea peste frontiera de stat se va face conform prevederilor alin. (1) al prezentului articol.

ARTICOLUL 6

Orice diferende privind interpretarea și aplicarea prezentului acord vor fi soluționate pe cale amiabilă între părțile contractante.

Semnat la 24 iulie 2014, la București, în două exemplare originale în limbile română și maghiară, toate textele fiind egal autentice.

Pentru Guvernul României,

Nicolae-Liviu Dragnea,

viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice

ARTICOLUL 7

(1) Prezentul acord va intra în vigoare la treizeci (30) de zile de la data primirii ultimei notificări prin care părțile contractante se informează reciproc pe cale diplomatică despre îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea în vigoare.

(2) Prezentul acord se încheie pe o durată nedeterminată.

(3) Prezentul acord poate fi modificat oricând, în scris, pe baza înțelegerii dintre părțile contractante. Amendamentele intră în vigoare corespunzător prevederilor alin. (1).

(4) Prezentul acord poate fi denunțat de oricare din părțile contractante, printr-o notificare scrisă transmisă pe cale diplomatică. În acest caz acordul își încetează valabilitatea după șase (6) luni de la data primirii notificării.

Pentru Guvernul Ungariei,

Seszták Miklós,

ministrul dezvoltării naționale

ANEXĂ

LISTA

legăturilor rutiere peste frontiera de stat româno-ungară

Nr. crt.	Denumirea localității implicate		Indicatorul punctajului de intersecție	Caracterul traficului	Tipul legăturii rutiere (drum/pod/bac/pistă bicicletă)
	România	Ungaria			
1	Nădlac	Csanádpalota	B26/2—B26/3	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
2	Pecica	Battonya	B108—C14	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
3	Variașu Mic	Dombegyháza	C51—C51/2	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
4	Grăniceri	Elek	D59/1—D59/2	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
5	Iermata Neagră	Gyula-Dénesmajor	D137/3—D139	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
6	Ant	Sarkad	D148—D148/2	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
7	Salonta	Méhkerék	E38/2—E39/1	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	pistă de biciclete pe punctul de trecere existent
8	Cefa	Geszt	F2/1—F3/1	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
9	Chereșig	Körösnygyharsány	F69—F69/2	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
10	Borș	Ártánd	F144/1—F146	fără restricții	pistă de biciclete pe punctul de trecere existent
11	Parhida	Kismarja	G46/2—G47/1	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
12	Roșiori	Pocsaj	G70—G71	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
13	Voivozi	Bagamér	H72—H73	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
14	Horea	Ömböly	K30—K30/1	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
15	Boghiș	Csenger	L72/1—L72/2	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
16	Oar	Csenger	L85/1—L85/2	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
17	Oar	Csenger	L86—L86/1	trafic cu biciclete	pistă de biciclete
18	Peleş	Zajta	L148—L148/1	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
19	Bercu	Garbolc	L170—L170/2	trafic de persoane și marfă până la 3,5 t	drum
20	Turulung	Marosliget	L176/1—L176/2	trafic cu biciclete	pistă de biciclete

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unor părți de imobile din domeniul public al statului
și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Sibiu
și pentru actualizarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 867 alin. (1), art. 868 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, înregistrate în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului la pozițiile cu nr. MFP 104078, respectiv MFP 104072, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora potrivit prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea unei părți dintr-un imobil, compusă din construcții și teren, având datele de identificare prevăzute la nr. crt. 1 din anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Sibiu.

(2) Partea de imobil transmisă potrivit alin. (1) se utilizează în vederea extinderii activităților aeroportuare, dezvoltării infrastructurii și echipamentelor și pentru asigurarea serviciilor conexe de pază și securitate ale Aeroportului Internațional Sibiu, în termen de 5 ani de la data preluării acesteia.

Art. 3. — (1) Se aprobă transmiterea unei părți dintr-un imobil, compusă din teren și amenajări la teren, având datele de identificare prevăzute la nr. crt. 2 din anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Sibiu.

(2) După preluare, partea de imobil transmisă potrivit alin. (1) va fi utilizată pentru construirea de către Consiliul Județean

Sibiu, din fondurile bugetare județene, a două terenuri de sport multifuncționale, în beneficiul Ministerului Apărării Naționale, în termen de 12 luni de la data preluării părții de imobil.

(3) Consiliul Județean Sibiu va transmite în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale partea de imobil prevăzută la alin. (1) și lucrările de investiții prevăzute la alin. (2), în termen de 30 de zile de la data efectuării recepției la terminarea lucrărilor de investiții, pe bază de protocol de predare-preluare încheiat între părțile interesate.

Art. 4. — În cazul în care nu se respectă destinațiile părților de imobile transmise și termenele prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 3 alin. (2), acestea revin de drept în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 5. — Predarea-preluarea părților de imobile transmise, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și a art. 3 alin. (1), se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 6. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea
p. Ministrul apărării naționale,
Valeriu Nicuț,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale la care se actualizează valorile de inventar, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și a adreselor poștale la care sunt situate imobilele în urma intabulării în cărțile funciare

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa/Carte funciară/ Nr. cadastral	Elementele-cadru de descriere tehnică	Valoarea de inventar actualizată a bunului (în lei)	Administratorul bunului/ CUI
104078	8.19.01	imobil 793	Județul Sibiu, municipiul Sibiu, extravilan CF nr. 119781,119782, 117633, 117634 Nr. cadastrale: 119781,119782, 117633, 117634	Construcții și teren	2.541.757,37	Ministerul Apărării Naționale CUI — 4813229
104072	8.19.01	imobil 380	Județul Sibiu, municipiul Sibiu, Str. Revoluției nr. 3—5 CF nr. 119807,119808, 119809, 114228 Nr. cadastral: 119807,119808, 119809, 114228	Construcții și teren	29.992.412,73	Ministerul Apărării Naționale CUI — 4813229

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unor părți de imobile, care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Sibiu

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa/Carte funciară/ Nr. cadastral	Valoarea de inventar (lei)	Elementele-cadru de descriere tehnică	Persoana juridică de la care se transferă imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transferă imobilul/CUI
1	104078	8.19.01	imobil 793 — parțial	județul Sibiu, municipiul Sibiu, extravilan CF nr. 119781 Nr. cadastral: 119781	678.060,39	1. Construcții Pavilionul G: — Suprafață construită — 822 mp — Suprafață desfășurată — 822 mp — Valoare contabilă — 84.443,57 lei Pavilionul L: — Suprafață construită — 394 mp — Suprafață desfășurată — 454 mp — Valoare contabilă — 57.056,30 lei Pavilionul N: — Suprafață construită — 120 mp — Suprafață desfășurată — 120 mp — Valoare contabilă — 89.300,00 lei Pavilionul O: — Suprafață construită — 270 mp — Suprafață desfășurată — 270 mp — Valoare contabilă — 34.522,67 lei Total suprafață construită — 1.606 mp Total suprafață desfășurată — 1.666 mp Total valoare contabilă construcții — 265.322,54 lei 2. Amenajări la terenuri: Drumuri și alei interioare asfaltate — 2.950 mp — Valoare contabilă — 838,69 lei Drumuri și alei interioare betonate — 1 buc.	Statul român, din administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4813229	Domeniul public al județului Sibiu, în administrarea Consiliului Județean Sibiu CUI — 4406223

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa/Carte funciară/ Nr. cadastral	Valoarea de inventar (lei)	Elementele-cadru de descriere tehnică	Persoana juridică de la care se transferă imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transferă imobilul/CUI
						<p>— Valoare contabilă — 670,90 lei Împrejmuire prefabricate din beton — 77 ml — Valoare contabilă — 1.084,64 lei Împrejmuire metalică — 160 ml — Valoare contabilă — 703,54 lei Rețea alimentare cu apă — 215 ml — Valoare contabilă — 6.186,59 lei Rețea canalizare — 215 ml — Valoare contabilă — 9.182,07 lei Rețea electrică aeriană — 1.200 ml — Valoare contabilă — 724,56 lei Rețea termoficare — 177 ml — Valoare contabilă — 34.584,03 lei Total valoare contabilă amenajări la terenuri — 53.975,02 lei</p> <p>3. Terenuri: Suprafața terenului — 2,5235 ha — Valoare contabilă — 358.643,64 lei Total valoare contabilă teren — 358.643,64 lei</p> <p>4. Alte amenajări: Pomi fructiferi: Plantație pomi fructiferi (30 buc.) — 1 buc. — Valoare contabilă — 119,19 lei Total valoare contabilă alte amenajări — 119,19 lei</p>		
2	104072	8.19.01	imobil 380 — parțial	Județul Sibiu, municipiul Sibiu, Str. Revoluției nr. 3—5 CF nr. 119808, 119809 Nr. cadastral: 119808, 119809	176.239,02	<p>1. Amenajări la terenuri: Rețea alimentarea cu apă — 44 ml — Valoare contabilă — 1.651,36 lei Rețea alimentare cu gaze naturale — 72 ml — Valoare contabilă — 130,50 lei Total valoare contabilă amenajări la terenuri — 1.781,86 lei</p> <p>2. Terenuri: Suprafața terenului — 3.647 mp — Valoare contabilă — 174.457,16 lei Total valoare contabilă terenuri — 174.457,16 lei</p>	Statul român, din administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4813229	Domeniul public al județului Sibiu, în administrarea Consiliului Județean Sibiu CUI — 4406223

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru transmiterea unei părți din imobilul „Palatul Parlamentului”, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Culturii în administrarea Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, precum și pentru modificarea art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 625/2005 privind reorganizarea Muzeului Costumelor Populare din România

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 și 868 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 26 alin. (18) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a părții din imobilul „Palatul Parlamentului”, aflat în administrarea Ministerului

Culturii, cu datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea părții din imobilul prevăzut la art. 1 din administrarea Ministerului Culturii în administrarea

Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, cu destinația de sediu administrativ.

Art. 3. — (1) Predarea-primirea părții din imobil transmisă potrivit art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Culturii și Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Cheltuielile pentru întreținerea părții din imobilul prevăzut la art. 1, precum și plata utilităților se vor suporta de către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor pe bază de convenție încheiată cu Camera Deputaților.

(3) Cheltuielile aferente lucrărilor de amenajare a părții din imobilul prevăzut la art. 1, transmis în administrarea Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, se suportă din bugetul acestuia.

Art. 4. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, alineatul (2) al articolului 1 din Hotărârea Guvernului nr. 625/2005 privind reorganizarea Muzeului Costumelor Populare din România, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 628 din 19 iulie 2005, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Muzeul are sediul în municipiul București, Șos. Kiseleff nr. 28—30, sectorul 1.”

(2) Camera Deputaților va asigura expunerea permanentă a colecției de artă populară „Marghiolița Constantinescu Rogoian” în spațiile Palatului Parlamentului, potrivit protocolului încheiat în acest sens cu Ministerul Culturii și cu Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti”, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Culturii și Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor vor actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, vor opera modificările necesare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

Viceprim-ministru, ministrul culturii,

Kelemen Hunor

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Vlad Ștefan Stoica

Președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor,

Neculae Plăiașu

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 31 iulie 2014.
Nr. 655.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale părții din imobilul aflat în domeniul public al statului, care se transmite din administrarea Ministerului Culturii în administrarea Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor (ONPCSB)

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite	Valoare — lei —
.....*	8.29.07	Municipiul București, Str. Izvor nr. 2—4, sectorul 5, corpurile A3 și F, cota: -15.30	Ministerul Culturii CUI 4192812	ONPCSB CUI 11806010	Sc — 1.718 m ²	6733774

* Nr. se alocă de MFP după aprobarea prezentei hotărâri.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea de către Ministerul Educației Naționale, prin Institutul Limbii Române, a Conferinței anuale „Limba română în lume”, în perioada 9—13 octombrie 2014, la Arizona State University, Statele Unite ale Americii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea de către Ministerul Educației Naționale, prin Institutul Limbii Române, a Conferinței anuale „Limba română în lume”, în perioada 9—13 octombrie 2014, la Arizona State University, Statele Unite ale Americii.

Art. 2. — Finanțarea cheltuielilor pentru organizarea acțiunii prevăzute la art. 1 se suportă din bugetul Ministerului Educației Naționale pe anul 2014, prin Institutul Limbii Române, de la capitolul 53.01 „Cercetare fundamentală și cercetare dezvoltare”, titlul VI „Transferuri între unități ale administrației

publice”, în limita sumei de 708.720 lei, conform devizului estimativ prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — În sensul prezentei hotărâri, prin *participanți* se înțelege:

a) delegați ai Institutului Limbii Române și ai Ministerului Educației Naționale;

b) lectorii de limba română care predau la universități din străinătate;

c) invitați din străinătate.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 31 iulie 2014.

Nr. 659.

ANEXĂ

DEVIZ ESTIMATIV

privind organizarea de către Ministerul Educației Naționale, prin Institutul Limbii Române, a Conferinței anuale „Limba română în lume”, în perioada 9—13 octombrie 2014, la Arizona State University, Statele Unite ale Americii

Nr. crt.	Cheltuieli de organizare	Limita maximă Cantitatea (U.M./cost mediu/persoană/zile)	Limita maximă a numărului de persoane	Buget estimat
1.	Cheltuieli transport aerian internațional	1.300 euro/persoană	70	418.600 lei
2.	Cheltuieli privind cazarea	1.050 dolari USD/persoană	70	249.900 lei
3.	Cheltuieli privind vizete	160 dolari USD/persoană	50	27.200 lei
4.	Materiale informative și materiale promoționale	50 lei/persoană	70	3.500 lei
5.	Recepție de bun venit	20 dolari USD/persoană	70	4.760 lei
6.	Tratații cu apă, cafea, sucuri	20 dolari USD/persoană	70	4.760 lei
Total costuri estimate				708.720 lei

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN privind înființarea Centrului Județean de Excelență Dolj

Având în vedere prevederile art. 57 alin. (1), (2) și (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Metodologiei de organizare și funcționare a centrelor de excelență, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.577/2011,

ținând cont de Adresa Inspectoratului Școlar al Județului Dolj nr. 759 din 19 iunie 2013, înregistrată la Ministerul Educației Naționale cu nr. 51.484/2013, prin care se solicită înființarea Centrului Județean de Excelență Dolj, cu personalitate juridică,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se înființează Centrul Județean de Excelență Dolj, cu personalitate juridică, cu sediul în cadrul Colegiului Național „Carol I” Craiova.

Art. 2. — Organigrama Centrului Județean de Excelență Dolj este aprobată de Inspectoratul Școlar al Județului Dolj, cu încadrarea strictă în numărul de posturi finanțate din bugetele consiliilor locale aprobat pentru județul Dolj. Centrul Județean de Excelență Dolj se finanțează și din venituri proprii ale consiliilor locale, precum și din sponsorizări și donații.

Art. 3. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară națională, Centrul Național de Evaluare și Examinare, Direcția generală buget-finanțe și resurse umane și Inspectoratul Școlar al Județului Dolj duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 29 iulie 2014.
Nr. 3.975.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.074/2012 privind aprobarea componenței Comisiei specializate de acreditare a furnizorilor de formare continuă și a programelor de formare oferite de aceștia

Având în vedere prevederile art. 244 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.564/2011 privind aprobarea Metodologiei de acreditare și evaluare periodică a furnizorilor de formare continuă și a programelor de formare oferite de aceștia, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Pozițiile 3, 6 și 7 din anexa la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.074/2012 privind aprobarea componenței Comisiei specializate de acreditare a

furnizorilor de formare continuă și a programelor de formare oferite de aceștia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012, se modifică după cum urmează:

„Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția/Specialitatea	Instituția/Unitatea de învățământ
3.	Nicoleta Lițoiu	Conf. univ. dr.	Universitatea Politehnică București
.....
6.	Udrea Mihaela	Director DFPCA	Agenția Națională pentru Calificări
7.	Adrian Stoica	Prof. univ. dr.	Universitatea Tehnică de Construcții București”

Art. II. — Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară națională din cadrul Ministerului Educației Naționale, precum și persoanele nominalizate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie

București, 30 iulie 2014.
Nr. 3.976.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

